

на врѣдъ, коѣ-то ся прави сами намъ, или на наши-ты. Часто ся тукъ смѣшя *честолюбіе, срамъ, спокойствіе, страхъ, плашеніе, надежда* и тогава гнѣвъ-тъ е най силенъ и най лютъ отъ всичкы страсти.

У жестоки-ты внезапно страсти-ти на души-тъ, толкова изгубвать свое-то спокойствіе, что-то чловѣкъ неможе никъкъ мирно и хладно-крѣвно да промишлява. За това той въ това състояніе чясто прави това, за кое-то ся послѣ залудоі кае.

